

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 13 stycznia 2020 r.

Pozycja 40

POSTANOWIENIE z dnia 3 października 2019 r. Sygn. akt Tw 3/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Zielonacki,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Rady Gminy Chelmiec o stwierdzenie, że:

„rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia granic niektórych gmin i miast, nadania niektórym miejscowościom statusu miasta, zmiany nazwy gminy oraz siedzib władz niektórych gmin (Dz. U. poz. 2463) oraz § 1 i § 2 tego rozporządzenia są niezgodne”: z art. 7 i art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, ze zm.)

p o s t a n a w i a:

nadać wnioskowi dalszy bieg.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony został przez Radę Gminy Chelmiec (dalej: wnioskodawca) pismem z 25 stycznia 2019 r. (data nadania). Wnioskodawca reprezentowany jest przez radcę prawnego.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 23 lipca 2019 r. wnioskodawca został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku poprzez uzasadnienie, wraz z powołaniem przepisu prawa, że kwestionowany akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy. Pismem z 9 sierpnia 2019 r. (data nadania) wnioskodawca, dochowując wyznaczonego terminu, ustosunkował się do tego zarządzenia.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada wówczas, czy wniosek spełnia wymagania przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p. TK, czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt nor-

matywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 2 Konstytucji oraz art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK).

2. W rozpatrywanej sprawie z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego wystąpiła Rada Gminy Chełmiec która, stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p. TK, dołączyła do wniosku swoją uchwałę nr IV/56/2019 z 16 stycznia 2019 r. Określa ona przedmiot i wzorce kontroli (§ 1), które są tożsame z zakresem zaskarżenia, wskazanym w badanym wniosku. Uchwała upoważnia wskazanego radcę prawnego do reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym (§ 2).

W związku z powyższym Trybunał stwierdza, że wniosek pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji).

3. Trybunał przypomina, że w myśl art. 191 ust. 2 Konstytucji, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego są uprawnione do inicjowania abstrakcyjnej kontroli norm, jeżeli kwestionowany przez nie akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem ich działania. Co istotne, art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK wymaga by wnioskodawca, powołując przepis prawa lub statutu uzasadnił, że kwestionowany akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem jego działania.

3.1. Wypełniając dyspozycję art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK, wnioskodawca wskazał:

– po pierwsze, art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506; dalej: u.s.g.), które stanowią: „1. Mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o gminie, należy przez to rozumieć wspólnotę samorządową oraz odpowiednie terytorium”;

– po drugie, art. 4 ust. 3 u.s.g., zgodnie z którym: „Ustalenie i zmiana granic gmin dokonywane są w sposób zapewniający gminie terytorium możliwie jednorodne ze względu na układ osadniczy i przestrzenny, uwzględniający więzi społeczne, gospodarcze i kulturowe oraz zapewniający zdolność wykonywania zadań publicznych” – przy czym zastrzec należy, że w piśmie z 9 sierpnia 2019 r. wnioskodawca, mimo zacytowania treści tego przepisu, omyłkowo określił go jako art. 4 ust. 1 pkt 4 u.s.g.

3.2. Treść kwestionowanego § 1 i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2018 r., zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustalenia granic niektórych gmin i miast, nadania niektórym miejscowościom statusu miasta, zmiany nazwy gminy oraz siedzib władz niektórych gmin (Dz. U. z 2018 r. poz. 2463) jest następująca:

„§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 lipca 2017 r. w sprawie ustalenia granic niektórych gmin i miast, nadania niektórym miejscowościom statusu miasta, zmiany nazwy gminy oraz siedzib władz niektórych gmin (Dz. U. poz. 1427 i 2493) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3a otrzymuje brzmienie:

»§ 3a. Z dniem 1 stycznia 2020 r. nadaje się status miasta miejscowości Chełmiec – w gminie Chełmiec, w powiecie nowosądeckim, w województwie małopolskim.«;

2) § 4a otrzymuje brzmienie:

»§ 4a. Z dniem 1 stycznia 2020 r. ustala się w województwie małopolskim, w powiecie nowosądeckim, w gminie Chełmiec granice miasta Chełmiec obejmujące obszar obrębu ewidencyjnego Chełmiec o powierzchni 564,02 ha, z gminy Chełmiec.«;

3) § 7 otrzymuje brzmienie:

»§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem: 1) § 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.; 2) § 3a oraz § 4a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.«.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2018 r.”.

3.3. Kwestionowanym przepisom wnioskodawca zarzucił niezgodność z:

– po pierwsze, art. 7, art. 92 ust. 1 Konstytucji oraz z art. 4a ust. 1 u.s.g., „przez to, że został[y] wydane przez Radę Ministrów bez dochowania trybu wymaganego do jego wydania”;

– po drugie, art. 4a ust. 1 u.s.g. „przez to, że został[y] wydane bez uzyskania opinii Rady Gminy Chełmiec i bez przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy Chełmiec, którego rozporządzenie to dotyczyło”.

3.4. Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że wnioskodawca uprawdopodobnił, iż kwestionowany akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem jego działania (art. 191 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji w związku z art. 48 ust. 1 u.o.t.p. TK).

4. Trybunał stwierdza, że wnioskodawca określił przedmiot oraz wzorce kontroli, a także przedstawił uzasadnienie sformułowanych we wniosku zarzutów (art. 47 ust. 1 pkt 4-6 i ust. 2 u.o.t.p. TK).

5. W ocenie Trybunału analizowany wniosek spełnia wymagania formalne do rozpoznania merytorycznego, a zarzuty w nim sformułowane nie mogą zostać uznane za oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK. W związku z powyższym – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – postanowiono jak w sentencji.